

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Lampé Zoltán ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Kozma Anna ügyvéd által képviselt alperes ellen rendes felmondás jogellenessége jogkövetkezményei iránt a Gyulai Munkaügyi Bíróságnál 3.M.641/2005. szám alatt megindított és másodfokon a Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.139/2006/12. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.139/2006/12. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek
- tizenöt nap alatt - 80.000 /nyolcvanezer/ forint felülvizsgálati
eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 496.300
/négy száz kilencvanezer-háromszáz/ forint felülvizsgálati
eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében az alperes 2005. október 10-én kelt rendes felmondása jogellenességének megállapítását, és a munkaviszonya helyreállítása mellőzésével a jogellenesség jogkövetkezményei alkalmazását kérte.

A Gyulai Munkaügyi Bíróság 3.M.641/2005/7. számú ítéletével megállapította a rendes felmondás jogellenességét, a felperes munkaviszonyának az ítélet jogerőre emelkedésekor való megszűnését. Kötelezte továbbá az alperest 1.310.863 forint elmaradt munkabér, és 2.067.999 forint további jogkövetkezmény megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az elsőfokú ítéleti tényállás szerint a felperes az alperes főmérnöksége főmérnökeként dolgozott. A 2005. október 10-én kelt

rendes felmondást az alperes azzal indokolta, hogy a felperes a főmérnökség gazdálkodását a tervcélkitűzések szerint nem tudta nyereségessé tenni, és a főépítés-vezetőség munkavállalói egyszerre távoztak a felperes által irányított főmérnökségről. A rendes felmondást a területi igazgató átruházott hatáskörben írta alá.

A munkaügyi bíróság megállapítása szerint a rendes felmondás az Mt. 74. § (1) bekezdésébe, valamint a Gt. 28. § (1) és (2) bekezdésébe ütközött. Az alperes alapító okiratának 19.1. pontja ugyanis a Gt. 28. § (1) és (2) bekezdésével ellentétesen rendelkezett arról, miszerint az alapító okiratban a társaság munkavállalói tekintetében a munkáltatói jogkör gyakorlással felruházott vezérigazgató-helyettes e jogkör gyakorlását más munkavállalóra tovább átruházhatta.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.139/2006/12. számú ítéletével az elsőfokú ítélet nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részében helybenhagyta.

A másodfokú bíróság annyiban módosította az elsőfokú ítéleti tényállást, mely szerint az alapító okirat 2005. április 21-ei módosítása szerint a társaság munkavállalói felett a vezérigazgató gyakorolta a munkáltatói jogkört, és a felperes tekintetében az alapító okirat felhatalmazó rendelkezése alapján e jogkörét 2005. április 21-ei hatállyal a területi igazgatóra ruházta át az általa irányított szervezeti egység munkavállalói tekintetében.

A másodfokú bíróság az így kiegészített tényállás alapján osztotta az elsőfokú ítéleti jogi álláspontot, kiemelve, hogy a vitatott alapító okirati rendelkezés helyett a jogszabályt kell alkalmazni.

Az alperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése, és a felperes keresetét elutasító határozat hozatala iránt felülvizsgálati kérelemmel élt. Érvelésének lényege szerint az alapító okiratának perbeli rendelkezése megfelelt a Gt. 9. § (1) bekezdésének, 11. §-ának, a 28. § (1) és (2) bekezdésének. A Gt. 9. § (1) bekezdése értelmében az alapító okirat tartalmát a tagok a jogszabályok keretei között szabadon megállapíthatták, a Gt. 11. §-a a kötelező tartalmi elemek között nem sorolja fel a munkáltatói jogkör gyakorló megjelölését, a Gt. 28. § (2) bekezdéséből pedig nem vonható le az a következtetés, amire az eljáró bíróságok a döntésüket alapították. Az alperes szerint a Gt. 28. § (2) bekezdését a bíróságok önmagukban, és nem a Gt. többi szabályával együtt értelmezték. A Gt. 28. (1) és (2) bekezdéséből ugyanis nem következik, hogy az alapító okiratban kellene személy szerint megjelölni a munkáltatói jogkör gyakorló személyét. Nem jogszabálysértő ezért, ha az alapító okirat a jogkör gyakorlás átruházás rendjét határozza meg, mint az alperesi alapító okirat

19.1. pontja. Érvei alátámasztásaként a cégnyilvántartásról, cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi CXLV. törvény (Ctv.) 48. §-ára is hivatkozott, amely szerint a jogerős cégbejegyzést követően a létesítő okirat érvénytelensége iránt a bejegyzéstől számított hat hónapos jogvesztő határidőn belül a megyei bíróság előtt pert kellett volna indítani, ennek hiányában a munkaügyi bíróság nem rendelkezett hatáskörrel az érvénytelenség kimondására. Így az alapító okirat 19.1. pontja a bejegyzést követően többé nem volt vitássá tehető.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Álláspontja szerint az alperesi érvelés téves.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A nem vitatott jogerős ítéleti tényállás szerint az alperes alapító okiratának 2005. április 21-étől hatályos rendelkezése a munkavállalók feletti munkáltatói jogkör gyakorlással a vezérigazgatót ruházta fel. Az alapító okirat ezen pontja tartalmazott egy további rendelkezést, amely szerint a vezérigazgató a társaság munkavállalói felett a munkáltatói jogkör gyakorlását részben vagy egészben a társaság más munkavállalóira átruházhatja. Ez utóbbi szabályt alkalmazva ruházta át a vezérigazgató általános jelleggel az általa vezetett egység munkavállalói feletti munkáltatói jogkört a területi igazgatóra, aki ennek megfelelően átruházott jogkörben döntött a felperes rendes felmondásáról.

Az első- és a másodfokú bíróság a munkáltatói jogkör gyakorlás tekintetében helytállóan értelmezte az adott ügyben irányadó 1997. évi CXIV. törvény (Gt.) rendelkezéseit.

A Gt. 9. § (1) bekezdése előírta, miszerint a társaság tagjai az alapító okirat tartalmát a jogszabályok keretei között szabadon állapítják meg. A Gt. 28. § (1) és (2) bekezdése rendelkezést tartalmaz a munkáltatói jogkör gyakorló tekintetében, ezért az alapító okiratban a munkáltatói jogkör e jogszabály keretei között határozható meg. A 28. § (1) bekezdése a munkáltatói jogkör gyakorlójaként a vezető tisztségviselőt, részvénytársaság esetén az igazgatóságot jelölte meg azzal, hogy ettől az alapító okirat eltérően rendelkezhetett. A 28. § (2) bekezdése - összhangban a 9. § (1) bekezdésével (mely szerint eltérés a jogszabály keretei között lehetséges) a részvénytársaságok esetében konkrétan kijelölte az eltérés kereteit. Eszerint a munkáltatói jogok gyakorlása több vezető tisztségviselő esetében azok egyikére,

illetve más, a gazdasági társasággal munkaviszonyban álló személyre ruházható át a társasági szerződés (alapító okirat), vagy a társaság legfőbb szervének határozata által.

A perben eszerint abban kellett állást foglalni, hogy a területi igazgató munkáltatói jogkör gyakorlása megfelelt-e az előbbi jogszabályoknak, az átruházásra az alapító okiratban, vagy a társaság legfőbb szervének határozatában került-e sor. A területi igazgatóra vonatkozó személy szerinti (munkakör megjelöléssel) átruházást az alperes alapító okirata nem tartalmazott, az alperes ilyen átruházásra vonatkozó testületi határozatra nem hivatkozott, következésképpen megalapozottan állapították meg az eljárás bíróságok, miszerint nevezett területi igazgató nem tekinthető a felperes feletti munkáltatói jogkör gyakorlójának [Mt. 74. § (1) bekezdése, Gt. 28. § (2) bekezdés, EBH 2003.977.].

Mindezt nem érinti az alperes cégbejegyzése és az alapító okirat arra feljogosított személy általi megtámadásának hiánya, mivel a perben nem az alapító okirat jogszerűségéről, hanem abban kellett állást foglalni, hogy a perbeli rendes felmondást aláíró területi igazgató munkáltatói jogköréről az alapító okirat, vagy testületi határozat rendelkezett-e. A Gt. 28. § (1) és (2) bekezdésének nem megfelelő munkáltatói jogkör gyakorlás miatt a rendes felmondás jogellenességére levont első- és másodfokú ítéleti következtetés nem jogellenes, a jognyilatkozat nem az arra jogosulttól származott.

A felülvizsgálati kérelem az összecszerű marasztalást nem vitatta [Pp. 275. § (2) bekezdés].

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

Az alperes a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján viseli.

Budapest, 2008. február 6.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő